

Ud af EU !

Udvalgte artikler

Argumenter for nej til EUs patentdomstol,
Bankunion, EURO-stat og EU-hær

Oktober Forlag

Tidligere udkommet i pjeceserien:

Danmarks og EU's militarisering

2013

Kvindekamp: rul de nyliberale reformer tilbage

2014

April 2014

Eget tryk

Oktober Forlag

ISBN 9788790609092

www.kpnet.dk, www.kpnet.dk/blogs,

<https://www.facebook.com/KPnetavisen>

Indhold:

To gange Nej i maj, 11.03.2014.....	s.5
EU's patentdomstol: kun for de multinationale 5.03.2014.....	s.9
Frihandelsaftalen EU – USA: Retning mod ny overnational diktaturstat, 18.12.2013.....	s.18
Ophavsret og patenter i EU, 1.06.2013.....	s.22
Kampen mod EU-staten og for dansk udtræden sat på dagsordenen, 15.11.2013.....	s.27
Eurostat fra 2020: Fremtidsgruppe med stormagtsvanvid, 30.09.2012.....	s.34
<i>Euroens Forenede Stater</i> 'Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union', 10.07.2012.....	s.38
EU's bankunion: Fornyet krav om dansk folkeafstemning, 13.03.2013.....	s.43
EU's bankunion rykker: Regeringen lusker stadig, 22.09.2013	s.47
EU opruster: Tysk regering fortaler for EU-hær, 2.02.2014.....	s.51
Den største løgn om EU, 27.03.2007	s.54

Forord

Når det gælder udviklingen af EU, er det som om der er to vidt forskellige virkeligheder.

En lyserød light udgave, som vore politikere og presse fremmaner. Her er fred og ingen fare, unionen er forsat næsten stendød, og vi skal slet ikke bekymre os om at stikke næsen i EUs sager.

Grundigt belært af over 40 års medlemskab af selvsamme EU-Union er der al mulig grund til at beskæftige sig med og afsløre, hvad der virkelig foregår.

Vi har i denne pjece samlet en række artikler om 4 store EU-temaer. Temaer hvor den danske regering og folketing er ved at sætte de danske EU-undtagelser helt ud af kraft og smugle Danmark ind i Europas Forenede Stater mod flertallet af befolkningens ønske og vilje.

Det gælder EUs patentdomstol, EUs bankunion, Eurostaten og EU-hæren. Alt sammen brud på landets suverænitet og brud på undtagelserne fra 1993, efter vi havde stemt nej til unionen.

Kun patentdomstolen kommer til folkeafstemning. Den er ikke langt fra et teknisk spørgsmål. Det handlet om suverænitet og eurostatsbygning.

Artiklerne er tidligere offentliggjort på Netavisen KPnet og i tidskriftet Kommunistisk Politik. Kildehenvisninger kan findes på KPnet.

Oktober Forlag

April 2014

To gange **Nej** i maj

EU-parlamentsvalget den 25. maj og folkeafstemningen om EU's patentdomstol den 25. maj er betydningsfulde. Det er valg, der kan få konsekvenser. Der kan ændre den politiske situation.

Men ikke hvis det går, som regeringen og tilhængerpartierne planlægger, og det bliver et Ja til EU's patentdomstol og genvalg til det meste af Bruxelles-banden. Så vil tingene i fuld fart fortsætte deres skæve EU-kurs: Monopolernes og de multinationales og deres regeringers nyliberale felttog mod befolkningsflertallet – i Danmark og i det øvrige EU- vil simpelthen blive skruet op i tempo.

Valgkampen er for længst i gang. Ved hvert eneste EU-valg bliver hele sværmen af EU-partier kritiske i forhold til unionsudviklingen. Nu vil både regeringen og de borgerlige partier, anført af Lars Løkke og Venstre, gå til kamp mod EU-kommissionen om børnechecken. Underforstået at de vil forsvare de danske 'velfærdsydelse'. De forøger at dække over deres spor:

Både VKO og SR(SF)-regeringerne har ihærdigt og omhyggeligt gennemført et hav af EU-dikterede nedskæringsreformer uden at pive eller protestere mod noget som helst. De har allerede slaget den danske 'velfærdsmodel', som blev opbygget ikke mindst i 1960'erne – og har kaldt hele operationen at redde velfærden. Efterløns-, dagpenge-, førtids-, fleksjob- og kontanthjælpsreformer, SU-reformer og skattereformer, uddannelsesreformer, udliciteringer og privatiseringer bærer alle EU's stempel.

Men de danske unionspolitikere er presset af den folkelige vrede over nedskæringspolitikken og EU-harmoniseringen, der har umuliggjort opretholdelsen af den skattefinansierede velfærdsmodel.

De søger igen at score point og stemmer med vælgerbedrag a la 'Unionen er stendød'. Tro dem ikke over en dørtærskel. Hverken deres løfter eller deres trusler.

Der bliver ikke flere arbejdspladser, hvis danskerne siger ja til EU's patentdomstol. 'Velfærden' bliver slagtet og ikke reddet af socialdemokrater og venstrefolk i Bruxelles – eller af en Thorning- eller Løkke-regering.

Meget planlægges til efter parlamentsvalget, der nu holdes lav profil om. Som for eksempel EU's udbygning til Europas Forende Stater. Eller opbygning af Europahæren til EU's nye krige i Afrika og på andre kontinenter.

Man er i gang i Afrika, som i Den Centralafrikanske Republik CAR. På grund af EU-undtagelserne deltager Danmark ikke direkte militært, men i en kostbar 'samordnet militær-civil indsats'. Og EU er også i fuld aktivitet i Europa, hvor man fortsætter opbygningen af tidligere 'østblok-lande'.

Lige nu gælder det en stor mundfuld: Indlemmelsen af Ukraine i EU og dets indflydelsessfære. Det 'demokratiske' og 'fredssikrende' EU støttede kuppet, med regulære nynazister i front, og indsættelse af en ny EU- og NATO-begejstret og –betalt regering. Begivenhederne i Ukraine viser, at EU ikke tager de fjerneste demokratiske hensyn, når dets interesser skal udvides, og spiller hazard med fred og sikkerhed også i Europa.

Sammen med USA og NATO vil EU dominere og dele verden.

EU-parlamentsvalget er vigtigt, fordi det gælder om at sikre og styrke den konsekvente EU-modstand i parlamentet og i hele EU, som i Danmark repræsenteres af Folkebevægelsen mod EU, og alene af den. Alle de andre opstillede partier er tilhængere af EU.

Folkebevægelsen er også i fuld gang med sin valgkamp og kampen om patentdomstolen. De tværpolitiske komiteer over hele landet vil i de næste to måneder være massivt på gaden over hele landet. 1 million valgaviser skal uddeles. Den konsekvente modstand skal synliggøres.

Folkebevægelsen står til et godt valg. En styrket Folkebevægelse betyder også en svækket nyliberal EU-front og en svækkelse af unionspolitikkerne.

For almindelige mennesker er der kun gode grunde til at stemme nej til EU's patentdomstol. Den betyder ikke bare tab af danske suverænitet og styrkelse af monopolernes og de multinationales kontrol også med det danske marked – og dyrere og giftigere varer.

To gange Nej i maj betyder styrkelse af Nej-siden og Folkebevægelsen mod EU – og et klart Nej til EU's og monopolernes patentdomstol.

11. marts 2014

EU's patentdomstol: Kun for de multinationale

Spørgsmålet om patenter er et klassespørgsmål og et spørgsmål om demokratiske rettigheder, det er hverken 'et praktisk spørgsmål', hvor vi skal sætte os selv i patentansøgeren Ole opfinders sted eller et spørgsmål om hensyn til virksomhederne ud fra 'en fælles interesse' i at bevare danske arbejdspladser.

Patenter er et spørgsmål om at have eneret på markedet, eneret til at producere en vare eller at eje licenser, der kan opkræves penge for. Herunder licenser på komponenter der indgår i en anden vare.

Men hvem bestemmer, hvad der kan patenteres?

Hvad kan patenteres?

Et springende punkt i forhold til patenter er, hvad der i det hele taget er muligt at sikre sig patent på i et samfund. Et omdiskuteret område er medicin, hvor udviklingen af livsvigtig medicin sker hos private medicinalfirmaer, der tager patent og sætter sig på salget på verdensplan, som det f.eks. er sket med aidsmedicin. Jo flere patenter, jo mindre vidensdeling og udbredelse af medicin til f.eks. fattige lande.

I tilfældet med aidsmedicinen betød et stort og langvarigt pres på medicinalfirmaerne verden over, at eneretten blev lempet, så det blev muligt at producere billigere kopimedicin i u-landene.

I et andet eksempel fra medicinens verden skulle forskere have fundet frem til et gen, der 'slukker' for kræftceller.

Et patent vil både sikre en høj pris for brugen af forskningsresultatet og forhindre andre forskere i at gå videre på baggrund af den ny viden.

Patent på liv - en glidende udvikling

Med kortlægningen af menneskets gener opstod en ny forretningsmulighed. I USA var sagen om patent på det gen, der kan indeholde en disposition for brystkræft meget debatteret sidste år. Et firma står bag en gentest, der kan afsløre en særlig risiko, hvorefter der tilbydes fjernelse af brysterne.

Ved en højesteretsdom blev det fastlagt, at retten til at tage patent på et menneskeligt gen ikke fremover vil være lovligt i USA. Men dommen er åben for fortolkning. Der skelnes nemlig mellem 'naturlige gener' og 'tilsvarende gener, der er skabt i laboratoriet'. 1)

Vurderingen af hvad der kan patenteres, og hvad der anses for at være imod samfundets interesse, er glidende og op til den politiske udvikling.

Områder hvor der på verdensplan i disse år kommer flere patenter er: Medicin, bioteknologi, naturens processer og egenskaber hos dyr og planter, GMO, afledte produkter af planter, såkaldte plantevarianter.

"Et eksempel er det kræftbekæmpende stof Taxotere, en molekyle der er i familie med det naturlige produkt Taxol, som udvindes fra barken af takstræer. Taxotere er i dag under patentbeskyttelse af et af verdens førende medicinalfirmaer Sanofi Aventis, der således har patent på en afledning af et naturskabt fænomen." 2)

Monsanto har f.eks. fået et patent godkendt i EU på naturlige egenskaber hos en plante.

Nogle melonplanter i Indien havde udviklet en naturlig resistens mod en alvorlig og dræbende virus sygdom, der var konstateret første gang i 1980-erne.

Da de resistente planter blev kendt, isolerede Monsanto genet hvor modstandsdygtigheden sad og udtog et europæisk patent. Nu kan de bruge 'opfindelsen' til en gensplejsning og sætte sig på planteverdenens naturlige mutation. Den er ikke længere tilgængelig for melondyrkerne uden betaling, og der kan ikke arbejdes videre med naturlige forædlingsmetoder uden at betale for licensen.

Hvis melondyrkerne arbejder videre med at krydse den nye egenskab ind, som landbrugere har gjort gennem årtusinder, vil de overtræde Monsanto's patentrettigheder.
3)

Så selv om der i øjeblikket kun dyrkes en enkelt genmanipuleret afgrøde i EU, udtager firmaerne altså europæiske patenter, der kan anvendes indenfor GMO.

I en anden aktuel sag har Syngenta taget patent på et naturligt forekommende gen for resistens mod insektangreb i chilipeber. Det har ført til indvendinger i forhold til lovgivningen, der forbyder at naturlige gener patenteres. Syngenta aviser 'problemet'. Patentet udtages ikke på selve genet, men på metoden der får genet flyttet fra den vilde plante til den kultiverede, da den vilde plante kan ikke bruges direkte i avlen.

Direktør for Syngenta, Michael Kester udtaler:

"Patenter på gennembrud indenfor forskningen indenfor frø er selve sjælen i arbejdet. Vi må investere i disse ting for at udvikle en proces, der kan tilføre frøet de nye

egenskaber og gøre dem salgbare. Vi deler dem med alle og gør det muligt for alle at anvende dem i landbruget. Vi beder bare om et lille bidrag til omkostningerne vi har haft ved at opfinde 'chippen' og til at fortsætte vores forskning frem mod gennembrud og udviklinger, der tjener os alle".

Kapitalistisk produktion i en nøddeskal!

Udviklingen i EU går mere og mere i retning af at patentere naturligt forekommende gener og egenskaber. I 2007 fik et hollandsk firma patent på den etiopiske kornsort teff, alene gennem at beskrive, hvordan frøet kunne omdannes til brød.

Den er basisføde i Etiopien og har været dyrket i årtusinder. Kornsorten er meget næringsrig og glutenfri, hvad der gør den yderst interessant på et verdensmarked, hvor antallet af glutenallergikere vokser. 5)
Teff - Etiopiens basis føde

Patenter i EU i dag

Patenter i EU reguleres i øjeblikket af Det Europæiske Patentkontor (EPO), hvor 38 lande i Europa er tilsluttet. EU's patentdirektiv regulerer rammerne for patenterne, men godkendte patenter bliver ikke automatisk gældende i alle EU landene, landenes patentlove varierer og det er det nationale retssystem, der er øverste myndighed.

EPO går typisk videre i sine godkendelser, end reglerne tillader.

I 2012 blev det opgjort, at der under EPO var udtaget ca 100 patenter, der reelt var patent på naturlige egenskaber hos planter eller dyr og altså i strid med EU's patentdirektiv. EU-parlamentet vedtog en resolution i protest mod dette, mens EU-kommissionen arbejder hen i

mod, at udvide direktivet, så firmaers ret til at tage patent på naturligt liv bliver sat i system.

Software-patenter tillades

EPO's praksis har også udmærket sig på andre områder ved ikke at følge EU's egne regler, der f.eks. forbyder patenter på software. Software er et område, hvor tusindvis af patenter vil kunne sætte begrænsninger for fri software og fordyre IT for forbrugerne. Også her arbejdes med at 'udvikle' reglerne.

"Tillader vi softwarepatenter, åbner vi for, at helt almindelige virksomheder kan sagsøges for dagligdags processer. For eksempel anklages små virksomheder i USA for patentbrud på et patent, der dækker at sende en scanning via e-mail. Sagen er faktisk ganske vigtig", udtaler Hanne Lykke Jespersen, næstformand i Prosa. 6)

Hvem skal godkende patenter?

Når der tales om enhedspatent og EU patentdomstol, er spørgsmålet om, hvem der skal tage stilling til, hvad der overhovedet kan godkendes vigtigt.

Lovgivningen er åben for vid fortolkning, men kommer det til en domstolsafgørelse, gør det en forskel, om domstolen er dansk og en del af retssystemet så sagen kan ende ved Højesteret, eller om afgørelsen ligger hos selvfinansierende advokater i EU løsrevet fra enhver demokratisk kontrol.

De nationale patentlove varierer og kan udgøre en bremse på, at patentet lovliggøres i det enkelte land.

Sammenligner man ansøgninger til patent i Danmark med ansøgninger til Det europæiske patentkontor (EPO), godkendes der årligt omkring 10 gange så mange

patenter på europæisk plan, som der godkendes i Danmark. 7)

Frihandelsaftale mellem EU - USA og patenter

Der er både nogle paralleller mellem det, der vil ske gennem frihandelsaftalen, hvis den bliver gennemført, og det som enhedspatentet og den europæiske domstol vil bevirke. Og formodentlig også en direkte sammenhæng, hvor enhedspatentet indgår i det nye fælles marked som en vigtig brik.

Parrallelt ser vi udraderingen af demokrati og kontrol. I frihandelsaftalen oprettes der et overnationalt råd, der vil blive styret af multinationale firmaer. Et råd der kommer til at stå over lovgivningen både i de enkelte lande og også i EU.

Gennem mekanismen ISDS vil frihandelsaftalen også indføre de multinationales ret til at lægge sag an mod stater, der indfører love der begrænser virksomhedernes profit, f.eks. miljølove. Demokratiske beslutninger fjernes gennem retssager.

Patentdomstolen er mellemstatslig og vil formelt ligge udenfor EU-systemet. Den vil være helt fritstående og afgørelser vil ikke engang kunne ankes til EU-domstolen. Senere vil patentdomstolen muligvis komme ind under EU gennem en traktatændring.

Endelig er det sandsynligt, at de ensartede regler for patent er et krav fra USA og de multinationale firmaer til et tilgængeligt fælles marked.

Markedet vil formentlig oversvømmes af amerikanske patenter, der vil blive godkendt af patentdomstolen. EU vil også blive åbent land for 'patenttroidene', firmaer der lever af at kræve licens af eller anlægge retssager mod

firmaer for at bruge patenter, som patenttrolden ejer eller lejer patentet på. Systemet er vidt udbredt i USA.

Åbent marked for GMO

Hvis det går som USA ønsker, vil det europæiske marked blive åbent for GMO. På dette felt har patenter meget stor betydning. F.eks. er der et kapløb om at udvikle og sikre sig patent på egenskaber, der gør planter modstandsdygtige overfor ekstreme vejrforhold og tilpasset klimaændringerne.

På frøområdet hersker de seks giganter Monsanto, DuPont, Syngenta, Bayer, BASF og Dow, firmaer der i USA nærmer sig monopol på området.

90 % af frø indenfor de store afgrøder er i dag både genmodificeret og patenteret. Her som i andre lande med en tilsvarende udvikling underskriver landbrugeren en kontrakt, der forbyder at man genbruger sin egen avl til såsæd. Patenteret frø skal købes hvert år. Bindingen fortsætter selvom gården skulle blive solgt. Samtidigt er priserne på frø steget voldsomt.

Hvad betyder patenter for forbrugspriserne?

Jo flere licenser der indgår i et produkt, jo mere skal producenten betale og merprisen vil blive lagt på forbrugeren i form af højere priser. Dette vil gøre sig gældende på en lang række områder, f.eks. medicin, tekniske apparater, IT mm.

Virksomheder i Danmark

Argumentet lyder, at det vil blive billigere og lettere for virksomheder at søge patent, og at virksomheder uden enhedspatent vil bukke under i konkurrencen og arbejdspladser vil falde væk.

Beregninger siger, at det vil blive ca 100.000 kr. billigere, at søge enhedspatentet frem for at søge patenterne i alle landene enkeltvis. Selve beskrivelsen af patentet vil naturligvis være den samme og udgør formentlig den største del af udgiften ved et patent.

Men til gengæld vil firmaernes udgifter til alverden licenser blive langt større. Mens de største firmaer indgår udvekslingsaftaler (tvær-licensaftaler), hvor de aftaler at bruge hinandens licenser gratis, vil dette først og fremmest blive en belastning for små og mellemstore virksomheder. Det vil også være dem patenttroidene vil jage, og de vil være i risiko for at skulle bruge masser af penge på retssager. Bøvl og udgifter vil være en langt større belastning for dem end lettelsen ved enhedspatentet.

Enhedsopatentet vil altså betyde en konkurrencefordel for de store firmaer overfor de mindre og også på den måde være et led i monopoliseringen.

Hvorfor får vi en folkeafstemning?

Mens en folkeafstemning om den vidtrækkende Lissabon-traktat blev afvist, får vi nu lov til at stemme om patentdomstolen. Når juristerne skal vurdere, om der skal udskrives folkeafstemning eller ej, ser de på om der tidligere er sket afgivelse af suverænitet på området. Hvis suverænitetsafgivelse allerede er sket på området i et eller andet omfang vil det senere kunne udvides uden folkeafstemning. Dette var Højesterets argument i sagen om Lissabon traktaten.

Vi har altså fået lov til at stemme om patentdomstolen, fordi der for det første afgives suverænitet og fordi det sker for første gang på dette specielle område. Det betyder også, at vi indenfor EU-systemet aldrig vil tillades en ny folkeafstemning om patent, hvis der stemmes ja.

Hvis vi stemmer nej til patentdomstolen og enhedspatentet vil danske virksomheder stadig kunne søge enhedspatentet, hvis de ønsker det. Der skal blot sendes en ansøgning om dansk patent også, for enhedspatentet vil formodentligt blive gennemført under alle omstændigheder, da kun Danmark og Irland får en folkeafstemning. Reglerne omkring patentet er dog ikke færdigforhandlet, ligesom flere lande vil holde sig udenfor (Polen, Spanien og Italien).

Et ja til patentdomstolen vil

- fjerne demokratisk kontrol over hvad der kan patenteres
- være et led i frihandelsaftalen mellem EU og USA
- styrke monopoliseringen
- hæve forbrugerpriserne på områder med patenter
- være helt unødvendigt, da et enhedspatent gældende for de fleste europæiske lande kan søges under alle omstændigheder

Gennemførelsen af en EU patentdomstol vil være en byggesten til Europas forenede stater. At stemme et nej igennem vil naturligvis ikke alene kunne stoppe denne udvikling, men vil være et vigtigt skridt for EU-modstanden.

5. marts 2014

Frihandelsaftalen EU – USA: Retning mod ny overnational diktaturstat

Frihandelsaftalen mellem EU og USA, TTIP, er i denne uge gået ind i sin tredje runde. Hvad der konkret forhandles om, forsøger man at hemmeligholde, som det hele tiden har været tilfældet, men endnu et forhandlingspapir er lækket og en ny brik til det samlede billede kan lægges.

Det bliver tydeligere og tydeligere, at den amerikanske og europæiske storkapital med frihandelsaftalen forsøger at tage et kæmpeskridt i retning af en overnational stat, den transatlantiske union.

En superstat med ét stort fælles marked, og hvor enhver form for demokrati er afskaffet på afgørende punkter. Lovene indenfor alt hvad der berører markedet i denne ny union, skal vedtages ud fra rene kapitalinteresser, under unionens kontrol og med erhvervsfolk ved lovgivningsbordet.

Et overnationalt lovgivende råd

Det lækkede forhandlingspapir beskriver et kommende fælles organ for landene i EU og USA 'Reguleringsrådet' - Regulatory Cooperation Council (RCC),

Idéen til rådet følger ganske nøje et forslag fra Business Europe og Det Amerikanske Handelskammer til EU-Kommissionen fra 2012, hvor de skriver, at der bør

arbejdes frem mod *"fuld overensstemmelse mellem europæiske og amerikanske regler"*.

I et lækket mødereferat kan man bl.a. læse, at *"Business Europe insisterer på en formaliseret og begunstiget konsulterende rolle"* under de lovgivningsprocesser der vedrører det fælles marked i EU og USA.

EU's forhandlingskommissær Karel de Gucht luftede for første gang idéen om det lovgivende råd offentligt d. 10. oktober i år og nu er planen blevet en del af forhandlingsgrundlaget.

EU som murbrækker til en endnu større union

I den kommende transatlantiske union skal alle nationale love, der kan have handelsmæssigt indhold, således sendes igennem Reguleringsrådet til godkendelse. Frihandelsområdet skal skabe det åbne marked, og i dette marked er enhver form for forbrugerbeskyttelse, sundhedshensyn, miljøhensyn osv. kun at betragte som en handelshindring.

EU-forhandlerne forsøger at bilde os ind, at 'alle interessenter' vil blive hørt og taget hensyn til. Der skal oprettes en 'rådgivende europæisk-amerikansk multi-interessent-komité' der skal mødes med lovgiverne om diverse forslag. En ren narresut og fupdemokrati. Man kan evt. blive hørt, men det er op til rådet at vurdere om der skal tages hensyn til synspunkterne.

Når udgangspunktet er, at al beskyttelse af miljø og sundhed kan betragtes som en handelshindring, får det nok ikke så stor indflydelse, hvad fagforeninger, forbrugerorganisationer m.fl. har at sige.

Det andet redskab til monopolkapitalens kontrol, der har vakt stor opmærksomhed, er ISDS, Investor-State

Dispute Settlements. Den selvbestaltede domstol, der står over landets love.

Her kan firmaer eller kapitalgrupper bringe et land for retten, hvis landet har vedtaget en lov, som investoren mener forhindrer firmaets profitmulighed. Ved domstolen kan et land idømmes milliardstore bøder og tvinges til at fjerne demokratisk vedtagne love, der beskytter befolkningens sundhed, landets miljø osv.

Danske politikere tier, samtykker og giver gaver til kapitalen

De danske EU-tilhængerpartier har overladt den fulde forhandlingsret til EU, og også enhver form for selvstændig tankemæssig virksomhed.

Regeringen offentliggør stort set intet om forhandlingernes formål eller indhold, og politikerne lader nærmest til at have fortrængt, at der overhovedet er sat en yderst vigtig aftale på dagsordenen.

Dagbladet Information har spurgt en række politikere fra alle folketingspartier, om deres kendskab til Reguleringsrådet og ISDS, den planlagte voldgiftsret.

Det viste sig, at kun 2 politikere overhovedet havde kendskab til de to organer, der er centrale i frihandelsaftalen! Og hvor i al fald ISDS har været kendt længe. De var dog i det store og hele overbeviste om, at der var tale om noget positivt, og at EU havde fuldt styr på tingene.

At hele tankegangen bag det frie marked og storkapitalens totale overtagelse af værdierne, på ingen måde er fremmed for de regerende politikere, kan læses ud af den danske lovgivning og forvaltning af landets interesser.

Helt aktuelt har vi set hvordan finansminister Bjarne Corydon har solgt for 8 milliarder aktier i DONG Energy til investeringsbanken Goldman Sachs. Goldman Sachs får til gengæld vetoret i forhold til hvem der skal være direktør og i forhold til vedtægtsændringer i DONG. Corydon finder det helt naturligt, at man kan sælge for 8 milliarder indflydelse og betragte noget så grundlæggende som et lands energiforsyning som et rent profitforetagende.

Et andet aktuelt eksempel er regeringens nye udspil til vækstplan for landbruget. Som noget helt nyt skal der åbnes op for kapitalfondes ret til at investere i dansk landbrug, dvs, at udenlandsk kapital frit kan overtage jorden.

Nej til kapitalens superstat

Kommer EU og USA igennem med deres planer, tegner der sig et uhyggeligt billede af en ny superstat i hurtig udvikling, en union uden demokrati, med en massiv overvågning af befolkningen, hvor magthaverne har et detaljeret overblik over strømninger, utilfredshed, politisk organisering, modstand osv.

Undertrykkende lovgivning som vi ser det i dag i f.eks. Spanien, hvor demonstrationer forbydes og kan give kæmpe bøder, kan være det næste skridt.

Alt i alt et meget skræmmende fremtidssyn, der må bekæmpes med al

18.december 2013

Ophavsret og patenter i EU

Et flertal i Folketinget ønsker at tilslutte Danmark til en fælles EU-lov for patenter. Folketingets egne jurister vurderer dette, tilsyneladende underordnede spørgsmål, som suverænitetsafgivelse. I modsætning til både Lissabontraktat og Bankunion må vi gerne få en folkeafstemning om spørgsmålet. Men hvad ligger der egentlig i sagen om patenter og patentdomstolen?

Patentsystemet er et kæmpe bureaukrati, der i almindelighed kun er til fordel for de store virksomheder, der kan sætte sig på markedet og opkøbe patenter. For opfindere, iværksættere er patentsystemet ikke nogen reel beskyttelse og for verdens fattige lande er idéen om patenter kun en hindring for udvikling og adgang til f.eks. ny medicin

Et patent gælder kommerciel udnyttelse af en opfindelse og det beskytter ejeren i 20 år, til gengæld skal beskrivelsen offentliggøres, så andre kan få gavn af den. Det koster mindst ½ million og flere års arbejde for at få et europæisk patent. Det skal søges igen undervejs efter udviklede regler og hvis nogen misbruger det, kan det koste langvarige og endnu dyrere retssager.

Patenter er også en handelsvare, det er ikke nødvendigt at anvende et patent for at eje det, opkræve licens eller sælge det, hvilket der så også er nogen, der tjener godt på.

Hvis en lille virksomhed, eller en opfinder(!?) vil søge om et patent skal man altså have god tid og en stor startkapital til rådighed. Skulle en anden have opfundet det samme og indgivet patentansøgning først, så er arbejdet spildt.

Derefter kommer så de store virksomheder med ressourcerne og checker om der nu er brugt nogen af deres patenter, hvad der sandsynligvis er, hvorefter der skal betales licens for dem. De fleste moderne industrielle produkter består af rigtig mange patenter. Store virksomheder har derfor oftest aftaler om at bruge hinandens patenter gratis.

Ophavsretten i Danmark beskytter rettighederne til værker *"der er resultat af en selvstændig skabende indsats"* i hele opfindersens levetid og mere til. Sådan er det også andre steder, det er takket være copyright eller ophavsret at de største i softwarebranchen er blevet så store.

Patenter udstedes fortrinsvis indenfor maskin-, medicinal- og elektronikindustrien. Der står i den danske patentlov at patenter ikke kan udstedes for *"planer, regler eller metoder for intellektuel virksomhed, for spil eller for erhvervsvirksomhed eller programmer for datamaskiner"*. Hvilke altså også glimrende beskyttes af ophavsretten.

Det er meget forskelligt hvad der kan patenteres i forskellige lande og der er mange forskellige konventioner og aftaler på kryds og tværs, så hvis man ønsker patenter der dækker flere lande skal der flere grundige undersøgelser til, om opfindelsen er patenteret andre steder og om den kan patenteres i det pågældende land. Det skal der bekostelig juridisk bistand til, og patentansøgninger

skal indleveres på landets sprog, dvs. lange, svære tekniske beskrivelser skal oversættes.

I EU er der både de enkelte landes lovgivning, en EU-lovgivning samt en instans, der hedder Den Europæiske Patent Organisation, EPO, som er en medlemsorganisation der dækker både EU og ikke-EU lande. Det øverste organ for EPO, administrationsrådet, har i øvrigt netop har genvælgt Patent- og Varemærkestyrelsens direktør, Jesper Kongstad som formand.

Det er interessant fordi diskussionen der udfolder sig nu og indtil en evt. folkeafstemning er gennemført om en europæisk fælles patentlov i høj grad kommer til at dreje sig om udstedelsen af softwarepatenter. Tidl. formand i Prosa, Peter Ussing, siger at bestemmelsen om 'programmer til datamaskiner', som også findes i EU-lov, i høj grad omgås af praksis i EPO. Det demonstreres fint af FFII her, hvad det eksempelvis drejer sig om. Se [Patented Webshop](#)

Der vises og forklares 20 elementer på en webside, der er patenterede, hvoraf alle er programkode, f.eks. tabs, den elektroniske indkøbskurv, link til et billede via billedet i mindre format mm.

Hvem er det, der har gavn af en fælles EU patentlov?

Som det fremgår, er det en bekostelig og juridisk indviklet affære at patentere og når reglerne er forskellige bliver det ikke billigere. Så for at lette adgangen til at patentere i hele EU er en fælles patentlov vel en god ting?

De store firmaer klarer sig med gensidige gratis

licensaftaler, de har ressourcer til hele tiden at holde sig ajour med, hvilke patenter, der bliver godkendt, de kan holde øje med mindre virksomheder og komme efter dem, hvis deres patenter bliver brugt og de har råd til at søge patenter for alt mellem himmel og jord. IBM fik alene i 2011 godkendt over 6000 nye patenter – det er i øvrigt svært at forestille sig at ingen af dem vedrører software.

Deutsche Bank Research siger "Der er chance for at softwarepatenter, der er almindelig praksis i USA og på vej til legalisering i Europa, i praksis vil hæmme innovationstakten. Europa kan stadig skifte kurs."

De der har stor interesse i at bevare patentsystemet er et lag af advokater og konsulentfirmaer med patenter som speciale og det er da også dem, der sidder og styrer anvendelsen af Den Europæiske Patentkonvention i EPO.

Små innovative firmaer har ingen interesse i patenter overhovedet. Tværtimod. Hvis de finder en løsning, der ikke patenteres, så er der risiko for at et stort firma snupper idéen og patenterer den. Med ophavsretten i hånden er i hvert fald programudviklingsfirmaer langt sikrere på at kunne håndhæve retten til den software, de har udviklet.

Medicinalindustrien og patenter

De fattige lande har ikke råd til at betale licens for brug af patenter og kan derfor ikke bruge den nyeste medicin. Forskningen rettes hen hvor der kan tjenes penge, så medicinalfirmaerne forsker i de riges sygdomme og qua sundhedslovgivningen kommer staten til at betale. Den danske regering mister derved indflydelsen på udgifterne til medicin

og sundhedsudgifterne vokser.

Men det koster jo milliarder at fremstille et lægemiddel. Hvem skal så betale for det?

Piratpartiet siger ”Hvis 20% af den nuværende medicinregning gik direkte til forskning, ville forskningen modtage flere penge end i dag”. Uden patenter ville der altså være flere penge til forskning.

Med frit tilgængelige forskningsresultater vil det ikke være nødvendigt at den samme forskning bliver udført flere steder i konkurrence om at komme først med det patenterbare resultat, men tværtimod så kunne man gøre brug af hinandens resultater.

At indføre et fælles EU-patent gør kun situationen værre. Alle kan søge et EU-patent bare de har en adresse et sted i EU, så der er frit spil for de store medicinalvirksomheder og der bliver ikke forsket og udviklet i den medicin størstedelen af verdens befolkning har så hårdt brug for.

Der er også andre vidtrækkende aspekter i sagen om patenter. Herunder spørgsmålet om at 'tage patent på liv' der er en stor bestræbelse hos verdens gigant firmaer. Det gælder også indenfor EU, der i øjeblikket arbejder på en ny frølov, der i princippet overlader retten til vores kulturarv, plantefrøene, til privateje for kapitalen. Alt hvad der ikke har patent er i princippet illegalt. Loven møder kraftig modstand.

Om patentregler & bureaukrati

At det handler om en bureaukratisk ordning er der vist ikke tvivl om. Men et par eksempler fra Ingeniøren gør det mere forståeligt hvor omfattende bureaukratiet er.

Bliver man sagsøgt for at krænke et patent, kan man i dag sætte spørgsmålstejn ved patentets gyldighed, så vil retten se det efter i sømmene, før der tages stilling. Der er lagt op til at EU-patentdomstolen skal deles i to efter tysk forbillede. Én der undersøger krænkelsen og én der undersøger gyldigheden.

Ingeniøren skriver: *"I praksis betyder det, at en virksomhed kan blive dømt til at stoppe produktionen, selv om den flere år senere ender med at vinde sagen, fordi det krænkede patent slet ikke var gyldigt til at begynde med."*

Desuden vil domstolen få flere lokale afdelinger, så sagsøgeren kan vælge, hvilken praksis, der bedst ham bedst. Formuleringerne giver som de er i dag nogen misbrugsmuligheder og dermed også frygt for at virksomheder vil flytte ud af EU. Men først skal 25 EU-lande tiltræde aftalen, herunder både Storbritannien, Tyskland og Frankrig.

Ingeniøren skriver andetsteds: *"En ny europæisk patentdomstol er til gavn for de største koncerner. De kan tromle mindre, danske virksomheder, der ikke kan hyre hæere af advokater, vurderer branchekendere. Flere danske patentagenter frygter, at en ny fælles europæisk patentdomstol kan ende med at blive en tung juridisk byrde for danske virksomheder."*

"I praksis betyder det, at en virksomhed kan blive

dømt til at stoppe produktionen, selv om den flere år senere ender med at vinde sagen, fordi det krænkede patent slet ikke var gyldigt til at begynde med.”

Fra mange patentkyndiges side lyder det: Det bliver dyrt, det er advokater og konsulenter der kommer til at tjene fedt. Det gavner ikke nyudvikling. Der er stor risiko for at software bliver patenteret. Små virksomheder har ikke interesse i en fælles EU-patentlov.

1. juni 2013

Kampen mod EU-staten og dansk udtræden er sat på dagsordenen

EU-eliten har sine planer for den hurtige udbygning af monopolernes unionsstat - men EU-modstanden med Folkebevægelsen mod EU i spidsen i Danmark rustet sig også til kamp, i sidste ende om det danske medlemskab

Opbygningen af superstaten og supermagten EU går frem i hurtigt tempo. Den dybe økonomiske og sociale krise og euroens fiasko har kun fået den herskende elite til at sætte tempoet i opbygningen af Euroens Forenede Stater op, Til gavn for kapitalisternes profitter og ingen andre.

Forhandlingerne mellem EU og USA om den såkaldte frihandelsaftale *Transatlantic Trade and Investment Partnership* (TTIP), som vil være en katastrofe for samfundene og befolkningerne – og til glæde for gigantmonopolerne - er genoptaget, og EU presser på for en hurtig afslutning.

Den planlagte aftale betegnes undertiden også som TAFTA - *Trans-Atlantic Free Trade Agreement* – og planlagt som en særlig EU/NATO/USA-skabelse på det økonomiske og sociale område, der skal sikre monopolernes totale herredømme over alle sider af samfundslivet.

Det er samtidig et sidestykke til TPP - *Trans Pacific Partnership* - en frihandelsaftale mellem USA, Australien, Canada, Chile, Japan, Malaysia, Mexico, New Zealand,

Peru, Singapore, Brunei og Vietnam, der tilsammen repræsenterer 40 % af verdens BNP.

Wikileaks har netop afsløret et enkelt afsnit i den for offentligheden hemmeligholdte aftale. Det omhandler 'intellektuelle rettigheder' og griber ind overfor medicinalområdet, internet, presse, frihedsrettigheder og biologiske patenter – og vækker bestyrtelse og harme verden over.

På topmødet den 19. december 2013 står en ny militærstrategi, rustningsplaner og udviklingen af militærindustrien i centrum sammen med oprettelsen af en egentlig EU-efterretningstjeneste, mens Bankunionen afventer en tysk regeringsdannelse mellem CDU/CSU og Socialdemokraterne for at blive implementeret. Og derefter vil det gå stærkt.

EU-toppen lader nu meddele, at unionen er på vej ud af krisen og står foran opsving og ny vækst. Det er ikke noget de 27 millioner arbejdsløse mærker noget til. Ungdomsarbejdsløsheden er stadig voksende, og EU har efterladt en hel generation uden fremtidshåb.

EU-parlamentsvalg: Løfter og virkelighed

Men man skal også klare et EU-parlamentsvalg, som finder sted i alle EU-landene mellem den 22. og 25. maj 2014 (i Danmark den 25.).

Derfor loves der nu billigere mobiltelefoni over grænserne (*Se hvilke fordele EU byder på!*) – og derfor har kommissionsformand Barroso kastet sig ud i demagogisk kampagne om at 'begrænse EU's bureaukrati'.

I propagandaen hedder det, at EU skal bestemme mindre – og med det som påskud gennemførte topmødet den 24.-25. oktober det såkaldte '*Refit- klar til vækst*'-program, som fjerner lovmæssige begrænsninger for monopolerne

og de multinationale – og samtidig fjerner miljø-, forbruger- og arbejderbeskyttelsesregler.

Topmødet den 12. november 2013 bød kun på forringelser i forhold til ungdomslønninger (indslusningsløn) på minimum, såkaldte 'nyttejobs' for bistand og koordinerede erhvervsskolereformer med udgangspunkt i arbejdsgivernes interesser.

Statslederne beslutter kynisk at skrotte 20-25 pct. af ungdomsgenerationerne.

Barroso erklærede i forbindelse med det omtalte *'Refit-klar til vækst'*-projektet, at *'Vi er fast besluttede på at gøre EU-lovene mere erhvervsvenlige'*.

Det følges op på alle områder. Et af dem var et ja til GMO - på trods af massiv modstand i alle EU's befolkninger.

Samtidig er man kommet fremmed endnu et røverbudget for unionen. I bogstavelig forstand. Hundrede millioner af euro fra EU er endt hos mafiaen, som Folkebevægelsen mod EU's MEP Søren Søndergaard har dokumenteret.

EU's budget for 2012 var på 1.030 milliarder kroner. EU's revisionsret har i 19 år nægtet at underskrive EU's regnskab. Den konstaterer, at svindelen igen er voksende for tredje år i træk, og andrager knap 5 pct. af budgettet. 50 milliarder kroner blev i 2012 enten stjålet, misbrugt eller udbetalt i strid med reglerne.

Hovedparten af milliard tyverierne skyldes ifølge den danske repræsentant i revisionsretten fusk med landbrugsstøtte, svindel fra virksomheder, udbudsregler, der bliver overtrådt, og tilskud, der udbetales i modstrid med reglerne – og foregår i de enkelte medlemslande.

EU-modstanden klar til EU-parlamentsvalg og folkeafstemning

Det er dette vanvittige projekt, den danske EU-modstand går op imod.

Folkebevægelsen mod EU's landsmøde i slutningen af oktober fokuserede på valg og mulig folkeafstemning i stor enighed og fuld af optimisme og forventninger om fremgang og muligheden af et nej ved en folkeafstemning om dansk deltagelse i EU's patentdomstol.

Modstanden mod EU og tilslutningen til Folkebevægelsens endemål: Dansk udtræden af EU står stærkere end nogensinde i dens mere end 40-åige historie. Forhåbningerne siger mindst to EU-parlamentsmedlemmer til afløsning for det nuværende ene mandat og mindst 15 pct. af stemmerne – for at fremføre en konsekvent EU-modstandslinje i parlamentet og afsløre EU både over for den danske og andre tvangsindskrevne EU-borgere.

En folkeafstemning om patentdomstol er ikke det mest oplagte afstemningstema, og Folkebevægelsen stiller krav om en afstemning om den bankunion, som EU-eliten og de bestemmende magter har så travlt med – og som den danske regering ikke vil erklære sin positive holdning til, før det taktisk rigtige tidspunkt bedømmes inde.

Folkebevægelsens retter en appel til folketingspartierne om at støtte en afstemning:

- Hvis EU-partierne i Folketinget tilslutter Danmark, så vil det efter alt at dømme få omfattende konsekvenser for såvel bankerne som skatteyderne. Det er ikke i Danmarks interesse, siger Rina Ronja Kari, som er bevægelsens spidskandidat ved valget:

- Når euroland's centralbank ECB nu presser på for, at få

trukket bankunionen ned over hovedet på Danmark, bør alle demokratiskindede politikere sige klart fra og bakke op om en folkeafstemning.

APK: Vil forstærke støtten til Folkebevægelsen og opprioritere kampen mod EU

Arbejderpartiet Kommunisterne slutter fuldstændig op om Folkebevægelsen og dens valg- og folkeafstemningskampagne.

- Det er helt klart den vigtigste politiske kamp fra nu af, siger talsmand for APK Troels Riis Larsen:

- Vi vil prioritere kampen mod EU for et rigtig godt valgresultat og et nej ved en evt. folkeafstemning meget højt og forstærke støtten til Folkebevægelsen og vores lokale arbejde i komiteerne. AKP vil også bidrage med sine egne indspark om superstat EU, om den asociale nyliberale politik og militariseringen af unionen – alle traktatfæstede og uden valgfrihed for medlemslandene.

Troels Riis Larsen understreger:

- Ikke mindst vil Folkebevægelsen og hele EU-modstanden igen rejse parolen om Danmark skal ud af EU. Det er reelt set en forudsætning for social og økonomisk fremgang for det store flertal.

15. november 2013

Eurostat fra 2020:

Fremtidsgruppe med stormagtsvanvid

I marts 2012 inviterede den tyske udenrigsminister, Guido Westerwelle – tidligere formand for FDP og bl.a. kendt for sine meget liberalistiske økonomiske ideer – en udvalgt skare af EU's udenrigsministre til en møderække om, hvorvidt EU skal have en egentlig statsforfatning og en folkevalgt præsident.

Hvad der lå Tyskland og Westerwelle på sinde, var (ifølge pressen) det fromme ønske om at sikre en bedre folkelig forankring af EU, og også at slå bro over kløften mellem landene med og uden euro.

I første omgang takkede Villy Søvndal nej til invitationen. Der var simpelthen ikke plads i kalenderen, lod han forstå. Det samlede danske borgerskab gik nærmest i chok. Lykke Friis fra Venstre kunne helt ærligt ikke forstå, at Danmark meldte afbud, når vi er inviteret til et møde for at præge Europa.

- Det er Tyskland, som svinger taktstokken. Hvis jeg blev inviteret til Berlin, ville jeg hoppe på det første fly, fortalte den tidligere minister til Jyllands-Posten. Så er man advaret!

Siden har Søvndal da også deltaget i samtlige møder, den tyske minister har afholdt.

Det foreløbige resultat blev præsenteret i juni. Det indeholdt en aldeles afslørende opsamling af alle de mest afsindige unions ideer, som har været sendt op som prøveballoner i EU's levetid.

Det drejer sig blandt andet om *en fælles EU- hær, grænsepoliti, EU-finansminister, folkevalgt præsident og en fælles EU-repræsentant i internationale organisationer som FN.*

Ud over Tyskland og Danmark deltog Frankrig, Østrig, Belgien, Italien, Luxembourg, Holland, Polen, Portugal og Spanien i gruppen af villige lande. Fremtidsgruppen, kalder de sig selv.

Allerede ved førsteudkastet kunne det konstateres, at Westerwelles gruppe af udenrigsministre på ingen måde var enige i den tyske værts formler. Men det betyder ikke noget. Det handler jo om at få lov til at sidde med ved bordet, hvor beslutningerne om EU's fremtid tages.

Det endelige forslag landede på bordet midt i september. Kunne det blot affejes som en enlig svale sendt på vingerne af verdensfjerne tidligere partiformænd på vej ud af politik, ville alt være godt.

Men set i sammenhængen er der ikke grund til andet end at tage den tyske udenrigsministers forslag aldeles alvorligt og bogstaveligt.

Sammenhængen er den, at alle, der er noget i EU-systemet, har luftet, at der er brug for nye traktater og styrket samarbejde. Fra EU-kommissionsformands Barrosos *"State of the Union 2012"*-tale i parlamentet til EU-præsident Herman Van Rompuys planer for en bankunion, der skal vedtages om ganske få måneder. Og så den tyske kansler Merkel, ikke at forglemme.

Alt bliver i øjeblikket kørt i stilling til, at eurokrisen skal løses med en **politisk union**, med **euro-staten**.

Barroso skar det helt ud i pap:
"Hvis vi skal skabe varige resultater, må vi skabe en fuldt

udviklet økonomisk styring i fællesskab og en egentlig, troværdig finanspolitisk kapacitet i fællesskab.(...) Hvis vi ønsker, at Den Økonomiske og Monetære Union skal lykkes, kræver det både ambitioner og en hensigtsmæssig prioritering. Vi bør tage konkrete skridt nu og have en politisk union som perspektiv.”

Det endelige papir fra Fremtidsgruppen erklærer, at overvindelse af eurokrisen er essentiel, hvis kontinentet skal sikres en lys fremtid og gøre sig håb om at hævde sig i en kommende verden med flere økonomiske vækstcentre og skiftende magtbalancer. EU skal være noget i sig selv, og mere end blot USA's kordreng.

I den globale konkurrence beskrives det som afgørende, at EU står sammen for at sikre egne interesser og undgå at miste indflydelse.

Det fortælles ikke, hvilke særlige fælles interesser der er tale om. Det fremsættes blot som en kendsgerning, at EU kun kan fungere, hvis de enkelte medlemslande afstår fra at tage selvstændige beslutninger – altså reelt skrinlægger deres egne parlamenter og demokratiske traditioner og underlægger sig den *'fælles interesse'*.

Frygten for fremtiden er det ringest tænkelige argument for at holde sammen på EU-landene. Det er kun undergået af endnu værre argumenter, der mere eller mindre åbent bygger på de gamle europæiske stormagters underliggende imperialistiske og kolonialistiske værdifællesskab – det mere og mere krampagtige forsøg på at fastholde Vestens dominans og indflydelse økonomisk og militært.

Og det er ikke en frygt, medlemslandenes befolkninger, og slet ikke arbejderne, deler.

Her findes derimod en udbredt vrede rettet mod EU's liberalistiske sparedirektiver og mod de europæiske

industrigiganter, der stedse jagter jorden rundt efter størst muligt udbytning og størst mulig profit. Her næres raseriet mod de europæiske finansinstitutioner, der har spekuleret landene ned i gældshelvedet for milliarder af euro i byggerier, der nu står tomme og ufærdige i næsten alle lande.

Og her mærkes et had rettet mod politikere og pampere, der er opkøbt af kapitalen, og som kaster vores lande ud i det ene krigseventyr efter det andet.

EU er en del af problemet og ikke en del af løsningen. Ud af EU!

30. september 2012

Euroens Forenede Stater

'Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union'

Det danske formandskab begyndte med vedtagelsen af en ny traktat kaldet Finanspagten, der bl.a. fastlagde en stramning af gældende regler vedr. underskud på medlemslandenes offentlige budgetter, med tilhørende dummebøde ved overtrædelse.

Hvert eneste år, siden krisen brød ud, har budt på nye tiltag, der skal centralisere kontrollen med den økonomiske politik, der bliver ført i medlemslandene.

Finanspagt-traktaten kom som et nyt led i denne kæde, som har det udtrykkelige formål at sikre, at landene forfølger borgerskabets økonomiske interesser.

Unionsmodellen i grove træk

Det skal forstås helt konkret: Unionens medlemslande skal netop redde nødstedte spekulanter og overtage gælden fra fallerede banker.

Statsmagten skal sættes ind mod almindelige mennesker, der er blevet arbejdsløse som følge af krisen, og som bliver smidt ud af deres hjem, fordi de ikke kan betale husleje, som det f.eks. nu sker i Spanien i titusindvis af tilfælde.

Samtidig skal staten overtage gælden fra de banker, der går fallit, fordi der er et relativt for stort udbud af tomme lejligheder, samt give bankdirektøren en skattelettelse.

Hvorefter staten endelig skal finansiere gælden med nedskæringer på arbejdsløshedsunderstøttelse og andre overførselsindkomster. Sådan er EU's nyliberale økonomiske model for krise- og eurostyring – i grove træk.

- *Den politik er jo blot sund fornuft og i Danmarks interesse, mener den danske statsminister Thorning og økonomiminister Vestager. Regeringens førstedamer fik tidligere på året et folketingsflertal til at stemme for dansk tilslutning og ratifikation af Finanspagten, der i princippet binder Danmark til at følge en bestemt økonomisk politik i al fremtid.*

Uanset hvilket flertal der måtte indfinde sig i folketinget, når der skal stemmes om finansloven, så bestemmer EU.

Topmøde for at redde den fælles mønt

Det danske formandskab sluttede, som det begyndte: med eurokrise og økonomisk krise.

Så er logikken *ufortøvet* at fortsætte den politik, der ikke har virket et klap indtil nu, samt sætte gang i en helt ny traktatdiskussion.

En lille formulering i konklusionerne fra det seneste EU-topmøde sidst i juni fortæller meget fint, hvor slemt det står til:

"Vi bekræfter på ny vores tilsagn om at bevare

ØMU'en og gøre dens grundlag mere solidt med henblik på fremtiden.”

At det ligefrem skal vedtages, at man ønsker at bevare EU's fælles mønt, skyldes, at hele konstruktionen er på katastrofekurs.

Det er et uundgåeligt og forudsigeligt økonomisk sammenbrud for især de fattigste deltagerlande i eurozonen.

Intet til arbejdsløse

Topmødet var den første egentlige måling på den nye situation, der er opstået, efter at Frankrig fik smidt Sarkozy ud af præsidentembedet og erstattet ham med François Hollande – 'socialisten' (socialdemokraten), der blev valgt på løfter om at sætte gang i væksten og gøre op med EU's sparepolitik.

I det lys må resultatet siges at være skuffende. EU's retorik er måske nok forandret en smule, og der blev vedtaget et dokument, som EU kalder en *beskæftigelsespagt*, om at sætte gang i den *intelligente vækst* – men det er en vækst, som ingen andre end EU kan få øje på.

Det konkrete indhold er ikke et opgør med kravene til medlemslandenes budgetunderskud. Tværtimod blev det understreget, at tiltag til at afhjælpe arbejdsløsheden skal være i overensstemmelse med Finanspagten.

Hvilket er det samme som at sige, at der ikke må bruges penge, og at det hele blot er snak.

Langt mere konkrete er de *landespecifikke anbefalinger*, der også blev vedtaget.

For Danmarks vedkommende anbefales der *yderligere privatisering af kommunale opgaver, reformer af fleksjob og førtidspensionsordningen, og at underskuddet på næste års finanslov kommer ned på EU's anbefaling.*

Der er med andre ord et fuldstændigt sammenfald mellem, hvad EU siger, Danmark skal gøre, og den politik, som regeringen og folketingsflertallet gennemfører.

Bankunion

En ny reform af EU's traktatgrundlag blev skudt i gang med vedtagelsen af en rapport fra Herman Van Rompuy, formand for Det Europæiske Råd. Rapporten kaldes åbenhjertigt *"Hen imod en egentlig økonomisk og monetær union"*.

Den fremlægger en køreplan frem til 2020, der blandt andet indbefatter skabelsen af en 'Bankunion', hvor det bliver op til EU at bedømme, om banker er solvente, og om de skal lukkes eller reddes.

Andre tiltag i planen er fælles retningslinjer for politikker på områder som arbejdskraftens bevægelighed og skatte- og afgiftsordination.

Den største uenighed mellem euro- og EU-landene indbyrdes går på spørgsmålet om oprettelse af et *system for udstedelse af euroobligationer.*

Det er et forslag, der går ud på at Den Europæiske Centralbank/ECB skal overtage udstedelsen af statsobligationer fra medlemslandene, hvilket bl.a. vil betyde en fælles rente for alle lande.

Som det er nu, skal de mest kriseramte lande, som har hårdest brug for at låne penge, også betale den højeste rente, når de udsteder statsobligationer, mens Tyskland kan låne penge meget billigt. Sådan fungerer 'markedet'.

I løbet af det næste halve år skal der vedtages en konkret plan for, hvornår de nye traktatændringer skal vedtages og træde i kraft.

Danmark og Bankunionen

I Danmark har den ellers EU-begejstrede statsminister tilsyneladende ikke noget hastværk med at få landet med i en bankunion. Da slet ikke én, som vil betyde, at de danske banker kunne komme til at betale til fallenter i Sydeuropa.

Det samme gælder regeringerne i UK, Sverige og andre lande uden for eurozonen. De vil ikke være med, men afventer udviklingerne.

- Jeg har svært ved at se, at danske skatteborgere skal hæfte for gæld i andre lande, sagde statsminister Thorning-Schmidt til Politiken i samme åndedrag, som hun udskød de bebudede afstemninger om de danske EU-forbehold.

Afstemningerne får vente, til der er kommet mere ro over udviklingen i EU, mener regeringslederen. Den reelle årsag er, at regeringen ikke tør afholde en folkeafstemning, fordi den vil blive stemt ned med et brag.

Det samme ville ske, hvis de turde sende deres EU-inspirerede økonomiske politik til afstemning.

10. juli 2012

EU's bankunion:

Forny et krav om dansk folkeafstemning

Danskerne fik ikke lov til at stemme om Lissabon-traktaten. Grundlovsbryderne slap for straf i højesteret. Men EU er produktiv med hensyn til nye traktater. Den nyeste hedder Bankunionen, der vil overdrage kontrollen med danske banker og dansk økonomi til Den europæiske Centralbank.

Det er også et kæmpeskridt hen imod EU-statsdannelsen - hen imod Euroens Forenede Stater, som

Bankunionen er en videreudbygning af den såkaldte tredje fase af ØMU'en – den økonomiske og monetære union - som danskerne sagde Nej til ved Maastricht-afstemningen i 1992, og bekræftede i 2000 med et nej til euro'en.

Efter Maastricht-afstemningen indgik unionspartierne og SF, der dengang optrådte som unionsmodstanderparti, et såkaldt 'national kompromis', som lå til grund for en fornyet folkeafstemning i 1993, der etablerede en stribe danske undtagelser fra Maastricht-aftalen.

Thorning overtræder bindende traktat

Åge Staun fra Skive-komiteen og medlem af landsledelsen i Folkebevægelsen mod EU siger:

- Det nationale kompromis med blandt andet en undtagelse af euroen blev indgået mellem syv

partier, efter et flertal stemte nej til Maastricht-traktaten ved en folkeafstemning den 2. juni 1992. Kompromisset blev sendt til folkeafstemning den 18. maj 1993. Hermed indgik det danske Folketing og det danske folk en bindende kontrakt, som kun kan ændres ved en folkeafstemning.

Derfor stemte vi i 2000 om Euroen, og som bekendt blev det et rungende nej til en fælles mønt. Situationen med en bankunion, er en direkte parallel.

Åge Staun fortsætter:

- Det nationale kompromis kan genfindes i EU-traktaten i form af en protokol, som slår fast at Danmark ikke deltager i: *"Ordnningen med en fælles valuta"* og videre at *"Danmark ikke er bundet af regler vedrørende økonomisk politik, som kan gælde for medlemsstater, der deltager i tredje fase"*.

Thorning-regeringen er med tilslutningen til den overnationale myndighed med ret til direkte indgriben i dansk økonomi klart i modstrid med det nationale kompromis, som det afspejles i den nævnte EU-protokol.

- Dansk deltagelse i bankunionen, vil være det største skridt imod mere magt til EU, siden Fællesmarkedet blev omdannet til Den Europæiske Union i 1992. Der er derfor bydende nødvendig, med en bred og åben debat i Danmark. Det haster, siger Åge Staun.

Kontanthjælp til kapitalen i gigantskala

I en artikel på Modkrafts Kontradoxa om EU's bankunion under overskriften 'Bankerne mangler penge?' skriver Bjørn Bennike:

” I den næste krise skal den afgørende garanti til eurozonens seks tusind banker flyttes til centralbanken i Frankfurt. Til fire tusind medarbejdere i to nye højhuse fra 2014. De skal både styre, kontrollere og tilse eurozonens seks tusind banker og sikre, at eurozonens centralbank ECB kan alle dække alle underskud. Især under en større krise. Et føderalt sikkerhedsnet under en krise. Til Europas store og små banker i eurozonen.”(...)

”Derfor kunne EU-kommissionen skrive i deres udsendte og officielle forslag til en bankunion d.12.september 2012: at EU (landene) har brugt 4.500 milliarder euro eller 33 billioner kroner eller 37% af EU's nationalprodukt (GDP) på gaver, og garantier til EU's banker. Blot fra efteråret (oktober) 2008 til efteråret (oktober) 2011. Da bankerne brød sammen under finanskrisen. Siden har ECB - den europæiske centralbank – eurozonens og bankunionens centrum - i 2012, udlånt ti procent af eurozonens GDP til over tusind banker.”

EU er en stor bankunion, der holder hånden under grådige finansjonglører, mens millioner af EU-borgere lider nød på grund af den nyliberale nedskæringspolitik, unionslandene dikteres og følger.

Kravet om en folkeafstemning om dansk tilslutning til bankunionen er rigtig vigtigt.

EU forværrer krise og skaber arbejdsløshed

I forbindelse med den europæiske aktionsdag den 13.-15. marts mod den nyliberale politik, der i Danmark markeres med demonstrationer den 13. marts,

arrangeret af arbejdsløshedsbevægelsen og initiativet 'Solidaritet eller frit fald' har Folkebevægelsen mod EU udsendt en løbeseddel, hvor det hedder:

Arbejdsløsheden er stor i euro-landene. I Spanien er der 26% arbejdsløse, og i Grækenland er der nu 27%. Ungdomsarbejdsløsheden er i begge lande over 50%. Flere end 320.000 grækere har i løbet af de seneste 12 måneder mistet deres job (borsen.dk den 14/2-2013).

EU og euroen har forværret krisen. Det skyldes de krav, som EU har stillet til EU-landene om nedskæringer, samtidigt med at EUs centralbank i Frankfurt ikke har et mål om at sikre beskæftigelse – i modsætning til f.eks. den amerikanske centralbank. Når EUs "medicin" til de gældsplagede eurolande kun er nedskæringer, skaber det også arbejdsløshed i andre lande, der ikke længere kan sælge deres varer.

EUs nedskæringskrav rammer også Danmark direkte, da regeringen har tilsluttet Danmark til EUs finanspagt og er ved at få os med i EUs bankunion.

I Folkebevægelsen mod EU mener vi, at dette er i strid med det danske nej til euroen.

Hvis arbejdsløshedskurven skal knækkes i Danmark, skal vi frigøre os fra EUs krav til vores økonomiske politik, så vi får mulighed for at sætte gang i offentlige investeringer i byggeri og velfærd.

13. marts 2013

EU's bankunion rykker: Regeringen lusker stadig

Et flertal i EU's parlamentariker-forsamling, der ikke har den store reelle betydning, blåstemplede for nylig den såkaldte Single Supervisory Mechanism SSM, der betyder at kontrol og tilsyn med bankerne i de tilsluttede lande overdrages til ECB.

Det overnationale tilsyn er det første store skridt i EUs bankunion.

Omkring 150 storbanker med 80 pct. af samtlige bankmidler i unionen vil blive direkte kontrolleret af ECB, mens mindre banker fortsat kan granskes af nationale tilsynsmynigheder, men med ECB som overordnet instans.

En dansk tilslutning er en klokkeklar suverænitetssafgivelse på et fundamentalt område – som danskerne allerede tre gange har afvist ved folkeafstemninger – ved Maastricht-afstemningen i '92,, med vedtagelsen af de fire undtagelser i '93 og euroafstemningen i 2000.

Den danske regering forsøger i den nuværende situation både at undgå en folkeafstemning og bruge bankunionen som en bagevej til euro'en. Med overdragelsen af kontrollen med landenes banker til Den Europæiske Centralbank (i

realiteten Deutsche Bank) er et stort skridt videre i EU's Bankunion taget

De to sidste elementer i Bankunionen - den såkaldte fælles afviklingsmekanisme og en fælles indskydergarantifond ligger allerede klar.

Baroso: Hurtigt hen imod EU's Forenede stater

Den europæiske Centralbanks hånds- og halsret over bankerne er kun et skridt på en vej, der skal føre til oprettelsen af Europas Forenede Stater, forklarede EU-kommissionens formand Manuel Barroso, da han for nylig holdt sin årlige "*Tale til Unionen*" i EU-parlamentet

Han fortsatte:

"I næste omgang vil vi præsentere et udkast til en dybtgående og ægte økonomisk og monetær union, herunder de politisk instrumenter, og det vil ske allerede her i efteråret.

Og i tredje omgang vil vi præsentere udførlige forslag for de nødvendige traktatændringer på de områder, hvor vi ikke kan nå målet under de nuværende traktater, og det vil ske forud for det næste valg til Europaparlamentet i 2014. Lad os ikke være bange for ordet: vi er nødt til at bevæge os hen imod en føderation af nationalstater. Det er, hvad vi behøver. Det er vores politiske horisont"

Opbygningen af den fuldstændige økonomiske og monetære union kan bare ikke gå stærkt nok.

Den præsenteres af de samme politikere, der er ansvarlige for euro'en og euro-krisen, som den eneste farbare vej ud af deres krise.

Bankunionens beføjelser

Med oprettelsen af bankunionen afgiver hvert deltagerland magt til EU's centralbank til at

- godkende banker og trække godkendelse af banker tilbage

- bestemme, hvilke krav der skal være opfyldt for at en bank har en "sund forvaltning"

- føre tilsyn med, herunder foretage razziaer i banker i bankunionens medlemslande

- deltage i tilsyn med banker i EU-lande, der ikke er med i bankunionen.

I de lande udenfor EU, der tilslutter sig et såkaldt nært samarbejde med EU's centralbank er *landene "forpligtet til at vedtage enhver form for foranstaltning i forbindelse med kreditinstitutter, som ECB måtte anmode om"*.

Overtræder EURO-undtagelsen og betyder suverænitetsstab: Folkeafstemning

Bankunionen er en videreudbygning af den såkaldte tredje fase af ØMU'en – den økonomiske og monetære union, som de danske folkeafstemninger har afvist.

Regeringen tilsluttede sig i foråret EU's overnationale tilsyn, men er endnu ikke kommet med en klar udmelding om hele Bankunionen.

Ifølge økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager ønsker den danske regering, at Danmark

er "med på en ligeværdig måde" af hensyn til de danske banker, så de ikke kommer til at stå udenfor det gode selskab.

Thorning-regeringen er med tilslutningen til den overnationale myndighed med ret til direkte indgriben i dansk økonomi klart i modstrid med det nationale kompromis.

Afviklingsmekanismen direkte under EU-kommissionen vil give EU magt til at lukke og slukke landes banker uden national veto-ret.

Det kan i sidste ende koste de almindelige bankkunder, der står med regningerne bagefter . Banker kommer nemlig til at hæfte solidarisk med fallitboer i andre lande.

Det er værd at huske på, hvordan det f.eks. gik, da EU tog for sig af folks løn- og pensionskontoer i de cypriotiske banker, da de lukkede disse i en periode.

" Det er en klokkeklar afgivelse af suveræniteten, som kræver folkeafstemning. Dansk tilknytning til euro-landenes bankunion vil ikke bare koste økonomisk selvbestemmelse, men kan i sidste ende også komme til at koste de danske skatteydere milliarder af kroner", udtaler Rina Ronja Kari, kommende topkandidat for Folkebevægelsen ved EU-parlamentsvalget 22.-25. maj 2014.

22. september 2013

EU opruster:

Tysk regering fortaler for EU-hær

EU's og NATO's rolle var til debat. Herunder EU's og dets dominerende staters stilling. Frankrig tager i øjeblikket teten i forhold til unionens imperialistiske trang til at lægge nyt land under sig. De invaderede Mali og Den Centralafrikanske Republik. Hvad angår CAR blev beslutningen dog taget på EU-topmødet i december. Her understregede man samtidigt, at fremover skulle den slags koordineres, så det blev hele EU der stod bag.

Nu melder også Tyskland sig klar til den direkte militære indgriben i EU's interesseområder. Fra at gå fra en politik, hvor den tyske regering har holdt sig udenfor både Irak-krigen og Libyen-krigen lyder der nu nye toner fra regeringspolitikkerne.

Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier udtalte op til konferencen til Süddeutsche Zeitung:

"Tyskland er for stort til blot at kommentere den globale politik".

Tyskland er økonomisk den dominerende magt i Europa og i EU. Nu skal der følge mere 'lebensraum' til for Tyskland og EU.

USA og NATO har længe ønsket denne udvikling og i EU har Frankrig længe presset på.

Udenrigsministeren står ikke alene. Den tyske forsvarsminister Ursula von Leyen taler for større militær erobringslyst fra et samlet EU og for en egentlig Europahær. Hun udtaler til Der Spiegel:

"Europa kommer ikke foran i spillet mellem globale kræfter, hvis der er nogen, der hele tiden holder sig anstændigt tilbage, når det gælder militærindsatser, mens andre uafhængigt tager initiativ...Fælles styrker vil blive den logiske konsekvens af et stadigt stærkere militært samarbejde i Europa".

De tyske ledere taler også for, at EU skal overtage nogle af NATO opgaver som vestens væbnede magt. På sikkerhedskonferencen udtalte Tysklands præsident Joachim Gauck:

"Forbundsrepublikken må være rede til at gøre mere for den sikkerhed, som andre har sikret vores land i årtier".

Ursula von Leyen uddybede synspunktet:

"Vi har en pligt og et ansvar for at bringe vores bidrag til en gradvis løsning af aktuelle kriser og konflikter. Ligegyldighed er for et land som Tyskland ingen mulighed hverken ud fra et sikkerhedspolitisk eller et humanitært synspunkt"

Den danske, altid krigsberedte regering, bifalder udviklingen:

"Jeg er glad for signalerne om en mere aktiv tysk udenrigs- og sikkerhedspolitik, som Steinmeier leverede i sin tale her i München", udtalte forsvarsminister Nikolai Wammen.

Ingen tvivl om at kursen er sat for en EU-hær med ambitioner om at blande sig i verdens brændpunkter og sikre den europæiske elites økonomiske og politiske interesser.

2. februar 2014

Den største løgn om EU

Den største løgn om Den europæiske Union, der med stor pomp og pragt og milliardudgifter har fejret sin 50-års dag - regnet fra underskrivelsen af Rom-traktaten er - at det er en **fredens union**, der har forhindret krig og har sikret freden i Europa igennem et halvt århundrede.

Fredstemaet blev spillet af den tyske kansler Merkel ved festlighederne i Berlin, samtidig med at hun arbejder på at opruste EU og udvikle en europahær.

Det afspilles også af Marianne Jelved, en anden trofast 'europæer' og systematisk historieforvansker. I sit ugebrev 'Fra Rom til Berlin' skriver hun f.eks.:

" Der er god grund til at holde fest for Rom-traktaten. I 50 år har fred og sikkerhed bredt sig i Europa som ringe i vandet. Udbredelsen kom fra de første seks medlemslande, der underskrev Rom-traktaten i 1957. Rom-traktaten var startskuddet til et nyt Europa - med fred, menneskerettigheder og demokrati og dermed friheden for de europæiske folk. Det er mig derfor uforståeligt, at det europæiske samarbejde ikke alle dage har været set som et politisk projekt. "

Det er blåøjet unions- og krigspropaganda. Selvfølgelig har Unionen alle dage været et politisk projekt. Unionspolitikkerne i Danmark har bare løjet om det. Nu lyver de videre om, at '*freden og sikkerheden har bredt sig som ringe i vandet*'.

De to af Romtraktatens stifterlande, Tyskland og Italien, var 2. verdenskrigs største tabernationer sammen med Japan. De var ude af stand til at føre krig i 1957. Tyskland var delt – og USA havde besat Vesttyskland, hvor militarisme og revanchisme blev genoplivet i takt med den kolde krig og konfrontationen med Sovjetunionen. Hvad der skabte den relative fred og etablerede menneskerettigheder på det europæiske kontinent var ikke Rom-traktaten i 1957, men sejren over Hitlertyskland og fascismen 12 år tidligere.

I 1957 kunne hverken Tyskland eller Italien føre krig. Den tredje større underskrivnation var Frankrig, som havde været besat af Nazityskland, men også hørte til 2. verdenskrigs sejrherre. Det kunne føre krig – og gjorde det. Den fransk-vietnamesiske krig (eller den første Indokina-krig) varede fra 1946-1954, som besegledes af den franske kolonimagts definitive nederlag ved Dien Bien Phu. – og USA's overtagelse af Frankrigs rolle i de næste 20 år, indtil denne supermagt også led et militært nederlag. Frankrig fortsatte til gengæld direkte i en anden større krig (1954-1962) – krigen mod den algeriske frihedsbevægelse, som ønskede at afskaffe det franske koloniåg og skabe en selvstændig og uafhængig udvikling. Over en million algerier mistede livet i Frankrigs brutale og beskidte krig.

Det lille Rom-traktat-land Belgien var også en brutal kolonimagt i Belgisk Congo (indtil 1960) og Ruanda-Urundi (til 62). Holland havde sin egen kolonihistorie.

Frem til i dag har EU-lande blandet sig militært i gamle koloniområder. Ikke mindst i Afrika.

Med udvidelsen af EU i 1972 kom også flere gamle kolonimagter med i klubben. Ikke mindst det engang så stolte UK, som regerede verdenshavene. For nøjagtig 25 år siden gennemførte Margaret Thatcher Falklands-krigen som en klassisk kolonikrig. Og siden er det gået slag og i slag med at udvide antallet af krige og af EU-lande, som deltager i krige rundt om på kloden.

Vi skal hurtigt passere forbi EU's (og ikke mindst Tysklands og lille Danmarks) rolle i opløsningen af Sovjetunionen. DDR blev opslugt af Vesttysklands monopoler, og Østeuropa af EU.

1990-91 så en lang række af de daværende EU-lande som deltagere i Golfkrigen – den amerikansk-ledte koalitions krig mod Irak. UK, Frankrig, Italien, Spanien, Belgien havde tropper med. Danmark var repræsenteret med en korvet. Tyskland savnedes endnu.

EU og ikke mindst det genforenede Kohl-Tyskland spillede en hovedrolle i at udløse Balkan-krigene op gennem 90'erne og i Jugoslaviens opsplittning. Freden på det europæiske kontinent kunne ikke overleve et styrket EU. I krigen mod Serbien (Rest-Jugoslavien) deltog alle EU-lande, som var medlemmer af NATO, samt alle de øvrige på den ene eller anden måde.

I Afghanistan fra 2001 var stort set alle EU-lande igen med - i 'krigen mod terror'. For første gang siden 2. verdenskrig deltog tyske landtropper i stor stil uden for hjemlandet. Den amerikanske krig blev forvandlet til en NATO-krig – og hovedparten af NATO er EU-lande. Tyskland og Frankrig var ikke med i Irak fra 2003. Det var de fleste andre EU-lande – indbefattet UK, Spanien, Italien og

Danmark. De nyoptagne EU-lande fra det tidligere Østeuropa har været med både i Irak og Afghanistan.

Med EU's styrkelse og udvidelse breder krigene sig som ringe i vandet.

27. marts 2007

I denne pjece er samlet en række artikler om 4 store EU-temaer: EUs patentdomstol, EUs bankunion, Eurostaten og EU-hæren.

Artiklerne er tidligere offentliggjort på Netavisen KPnet.dk og i tidsskriftet Kommunistisk Politik.

Oktober Forlag 2014
ISBN 9788790609092